

Originally Published in: [Newspaper, Month, Year]

ශ්‍රී ලංකාවේ ආර්ථික ප්‍රතිසංස්කරණ සිදු කිරීමේදී ගොවි ජනතාව අමතක කළ නොහැක

ශ්‍රී ලංකාවේ ඉදිරි ආර්ථික දැක්ම සහ එහිදී සිදු විය යුතු ප්‍රධාන ප්‍රතිසංස්කරණ පිළිබඳ වන සංවාදයේදී තිරසාර දිශානතියකට මං පෙත් වීවර කිරීමට නම් දැනට පවත්නා ආර්ථික ව්‍යුහය පිළිබඳව අවධානය යොමු කිරීම වැදගත් වේ. මෙහිදී කෘෂිකර්මාන්තයේ සියළුම ක්ෂේත්‍ර වල නියුතු ගොවි ප්‍රජාව ආවරණය කිරීම අවශ්‍ය බැව් පෙන්වුම් කෙරේ.

ශ්‍රම යෙදවුම් වැඩියි, නිපයුම් අඩුයි : ඵලදායීතාවය අඩුයි

ජනලේඛන හා සංඛාලේඛන දෙපාර්තමේන්තුවේ ශ්‍රම බලකාය පිළිබඳ සමීක්ෂණයේ ප්‍රතිඵල වලට අනුව ශ්‍රම බලකායෙන් 28.5% ක්ම කෘෂි කාර්මික අංශයේ, විශේෂයෙන්ම ගොවි කමරාන්තයේ යෙදේ. ශ්‍රම බලකාය පිළිබඳ සමීක්ෂණයේදී කෘෂිකර්මාන්තය ලෙස අර්ථකථනය වනුයේ, එළවළු, පලතුරු, කුළු බඩු වගර්, තේ, රබර් වැනි භූමි බෝග ද, වන වගාව, සිවර කමරාන්තය සහ සත්ව පාලනය යන අංශයන්ය.

මෙම සියළු උප අංශ දළ දේශීය නිෂ්පාදිතයට 10.1% ක දායකත්වයක් ලබා දෙන බවයි. මෙහිදී ඉස්මතු වන කාරණය නම් කෘෂි කමරාන්තයේ නියැලෙන 1% ක ශ්‍රම බලකායකට නිෂ්පාදනය කළ හැකි වනුයේ දළ දේශීය නිෂ්පාදිතයෙන් 0.35% ක් පමණක්ය යන්නය. නමුත් කාර්මික අංශයේ සේවයේ නියුතු 1% මගින් දළ දේශීය නිෂ්පාදිතයට 1.22% දායකත්වයක් ලබා දෙන අතර සේවා අංශයේ සේවයේ නියුතු 1% මගින් මගින් දළ දේශීය නිෂ්පාදිතයට 1.28% ක දායකත්වයක් ලබා දෙයි. එබැවින්, ආර්ථිකය තුළ අවම ඵලදායීතාවයකින් යුතු කායර්ක නියැලෙන ශ්‍රමිකයන් නියෝජනය කරනුයේ කෘෂිකාර්මික අංශය වේ. වෙනත් සංසන්දනාත්මක කෝණයකින් ගත් කළ කාර්මික අංශයේ සේවයේ නියුතු ශ්‍රමිකයන්ගේ ඵලදායීතාවය 3.4% කින් සහ සේවා අංශයේ නියුතු ශ්‍රමිකයන්ගේ ඵලදායීතාවය 3.6% කින් වඩා වැඩි බවක් පෙන්වුම් කරයි (1 වගුව බලන්න).

1 රූප සටහන: දළ දේශීය නිෂ්පාදිතය (GDP), ශ්‍රමිකයන් සහ අංශය අනුව ඵලදායීතාවයේ විචලනය

	දළ දේශීය නිෂ්පාදිතයට (GDP) වන දායකත්වය (%)	සේවයේ නියුතු ජනගහනය (%)	ශ්‍රමික ඒකකයක ප්‍රතිඵලයකින් දළ දේශීය නිෂ්පාදිතයට (GDP) සපයනු ලබන දායකත්වය	කෘෂිකාර්මික අංශයට සාපේක්ෂව ඵලදායීතාවයේ විචලනය (%)
කෘෂි කමරාන්තය	10.1	28.5	0.35	1
කාර්මික අංශය	32.3	26.5	1.22	3.4
සේවා අංශය	57.6	45	1.28	3.6

මූලාශ්‍රය : ශ්‍රී ලංකා මහා බැංකුවේ වාර්ෂික වාර්තාව 2014 සහ වෙරිටේ ආයතනයේ (Verité Research) පර්යේෂණ විශ්ලේෂණ

කෘෂි කමරාන්තය තුළ ශ්‍රමිකයන්ගේ මන්දගාමී නික්ම යෑම

ශ්‍රමිකයන් එතරම් ඵලදායී නොවන අංශ බැහැර කොට වඩා ඵලදායී අංශ කෙරේ යොමු වීමේ ප්‍රවණතාවයක් මතුව තිබේ - මෙයට හේතුව මෙවැනි අංශ තුළ තම ශ්‍රම සැපයුමට ලබා දෙන දෛනික වේතනය ඉහළ වීමය. ඵලදායීතා විචලනය 3.5 (350%) තරම් වතාවක් විශාල වන විට “නික්ම යෑම” තරමක් වේගවත්ව සිදු වේ යැයි අපේක්ෂා කළ හැක. ශ්‍රම බලකාය. 2011 වර්ෂයේදී රට තුළ සිටින ශ්‍රම බලකායේ සංඛ්‍යා ලේඛන ප්‍රකාශ කරනු ලැබූ වර්ෂයේදී කෘෂි

කමරාන්තයේ නියුතු ශ්‍රම බලකාය 33% කි. මෙයින් හැඹී යනුයේ සෑම වෂරයකම 1.5% ක පමණ ශ්‍රම බලකායක් කෘෂි කමරාන්තයෙන් නික්ම යන බවයි.

මෙම “නික්ම යෑම” කෘෂි අංශය වෙත අලුතෙන් ප්‍රවේශ වන තරුණ ශ්‍රමිකයන් සංඛ්‍යාවට වඩා ඉන් විශ්‍රාම ගන්නා සංඛ්‍යාව වැඩි වීම නිසා සිදු වන්නක් විය හැක. 2002 තරම් නුදුරු නොවූ වෂරයකදී සිදුකළ කෘෂිකාර්මික ජන සංගණනයේදී පවා පැහැදිලි වූයේ සාපේක්ෂව වයස්ගත ප්‍රජාවක් මෙම අංශයේ නියුතු වී සිටි බවය. 2002 කෘෂිකාර්මික ජන සංගණනයේදී හෙළි වූයේ වගා කටයුතු වලට අදාළව සැලකිය යුතු තීරණ ලබා දෙන කෘෂිකාර්මික ක්‍රියාකරුවන්ගෙන් 58% ක් වයස අවුරුදු 45ට වඩා වැඩිබව සහ 31%ක් අවුරුදු 55 ට වඩා වැඩි බැව් වේ. මෙය මුළු ශ්‍රම බලකාය තුළ වැඩිහිටි ප්‍රජාවේ නියෝජනයට වඩා ඉහළ අගයකි.

ආර්ථික විද්‍යාඥයින්ගේ අතර ශ්‍රම බලකායේ සමීක්ෂණ දත්ත මගින් කෘෂිකාර්මික අංශයේ පූණර් කාලීනව නියුතු වූවන් ලෙස දක්වන සංඛ්‍යාව අතිශයෝක්තියක් බවට මතයක් පවතී. ඔවුන් පවසන්නේ කෘෂිකාර්මික අංශයට අතිරේකව මෙම ශ්‍රමිකයන් වෙනත් අංශ වලද අධර් කාලීන රැකියා වල නියුතු වන බවය. රජයේ සමීක්ෂණ මගින් මෙය තහවුරු කර යුතු වන අතර මෙහිදී අවධානයට යොමු විය යුතු කරුණ වනුයේ ගොවි කමරාන්තයට ආවේණික වී ඇති අඩු ඵලදායිතාවය නම් උගුලේ සිරවී ඇති වගා ශ්‍රමිකයින් පූණර් වශයෙන් ඉන් මිදීමට තරම් ප්‍රමාණවත් විකල්ප රැකියා අවස්ථා අනිකුත් අංශ තුළින් සපුරා ගැනීමට ඇති දුෂ්කරතාවය පිළිබඳව වේ.

ගොවීන්ගේ අභිවෘද්ධියට උරදිය හැකි ප්‍රතිසංස්කරණ

කෘෂිකමරාන්තය ආශ්‍රිත රැකියා වලට කොටුවී සිටින පවුල් විශාල සංඛ්‍යාවක් සිටින ශ්‍රී ලංකාව වැනි රටක ආර්ථික ප්‍රතිසංස්කරණ ක්‍රියාවට නැංවීමේදී මෙම අංශය කිසිවිටෙක බැහැර කළ නොහැක. ගොවියාගේ ගැටළු වලට සහනයක් සැලසීමට රාජ්‍ය අංශය සහ පෞද්ගලික අංශය විසින් ගත හැකි ක්‍රියා මාගර් තුනක් තිබේ:

(1) දැනට පවත්නා ගොවිපොළවල සාපර්කත්වය සඳහා ලබාදෙන ආධාර වැඩි කිරීම: වතර්මානයේදී කෘෂිකාර්මික අස්වැන්න කෙරෙහි කාලගුණික රටාවන් දැඩි බලපෑම් එල්ල කරයි. ශ්‍රී ලංකාවේ කෘෂිකාර්මික අංශයේ යටිතල පහසුකම් සම්බන්ධයෙන් ගත්කළ කාලගුණ අනාවැකි සහ වගා ජලය ආශ්‍රිත තොරතුරු, බෝග සැලසුම් ක්‍රමවේද සහ අවිනිශ්චිත අවස්ථාවන්ට සාපර්කව මුහුණ දීමේ වැඩපිළිවෙල පිළිබඳ උපදෙස් ගොවිපොළ වලට ලබාදීම සඳහා අවශ්‍ය අයෝජන මෙතෙක් ලැබී නොමැත. එබැවින් රාජ්‍ය සහ පෞද්ගලික අංශය විසින් ක්‍රියාවට නංවනු ලබන අනාගත ආර්ථික වැඩපිළිවෙල වලදී අවධානය යොමු කළ යුතු වැදගත් අංග වනුයේ කෘෂිකාර්මික අංශය වෙතට අවශ්‍ය තොරතුරු සන්නිවේදනය, සාපර්ක කෘෂි ව්‍යාපාර සැලසුම් සකස් කිරීම සහ ආධාරක යටිතල පහසුකම් ලබාදීම ආදිය වේ.

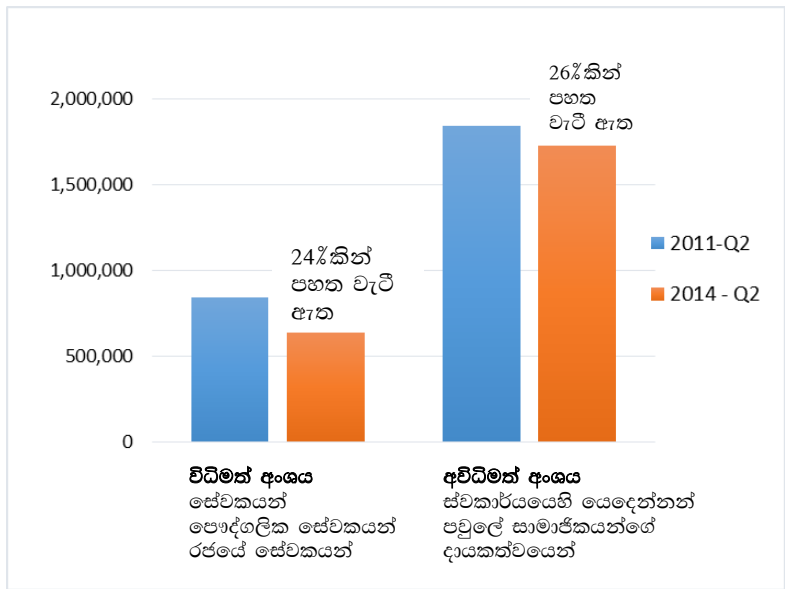
(2) ඵලදායිතාවයෙන් ඉහළ ගොවිපොළ ක්‍රියාකාරම් වලට යොමු වීමට ගොවීන් දිරි ගැන්වීම: වතර්මානයේදී කෘෘෂිකාර්මික අංශයේ රැකියා වල නියුතු වූවන්ගේ පහත වැටීම අවිධිමත් අංශයට වඩා විධිමත් කෘෘෂිකාර්මික අංශ ආශ්‍රිතව වඩා වැඩිවීම තුළින් පෙන්නුම් කරනුයේ කෘෘෂිකාර්මික අංශයේ ඉහළ දැනුමක් ඇති වෘත්තීය කෘෘෂිකාර්මික ශ්‍රමිකයන් මෙම අංශයෙන් නික්ම යෑමේ ඉහළ ප්‍රවනතාවක් පවතින බවයි. (3 රූප සටහන බලන්න). කෙසේ වුවද, මෙම අංශයේ ඵලදායිතාවය වැඩි කිරීමට නම් කුඩා ගොවිපොළ ආශ්‍රිත කෘෘෂි කමරාන්ත වල යෙදී සිටින්නන්ගේ පවා හැකියාව සහ වෘත්තීමය දක්ෂකම වැඩි දියුණු කිරීමට අවශ්‍ය වනු ඇත. ඉහළ මැදි ආදායම් ආර්ථික රටාවකට අවතීර්ණ වූ නැගෙනහිර ආසියානු රටවල් මගින් ආදර්ශ සපයනුයේ සුළු පරිමාණ (හෙක්ටයාර එකක හෝ ඊට වැඩි ප්‍රමාණයක වගා කටයුතු සිදු කරන) කෘෘෂි ව්‍යාපාර ගොවීන්ව ශ්‍රමය වැඩිපුර යොදා ගන්නා අපනයනය බෝග, ඵලදායි කෘෘෂිතාක්ෂණික ශිල්පීය ක්‍රම භාවිතා කරමින් වගා කිරීම කෙරේ අවධානය යොමු කිරීම තුළින් වැඩි භූමි අස්වැන්නක් උපයා ගත හැකි බැව් වේ. කෘෘෂිකාර්මික ක්ෂේත්‍රය තුළ ශ්‍රී ලංකාවේද මෙබඳු පරිවහර්නයක් අත් කර ගැනීමට නම් දැනට රාජ්‍ය අංශය යටතේ කෘෘෂිකමර් පයෙර්ෂණ සහ ව්‍යාප්ති සේවාවල අඩුපාඩුකම් මග හැර වෘත්තීයකරණයට ලක් කිරීමට පියවර ගත යුතුය.

(3) කාර්මික අංශය වෙත සංක්‍රමණය වීමට ඇති අවස්ථා පුළුල් කිරීම: කාර්මික අංශයේ රැකියා අවස්ථාවන් ප්‍රමාණාත්මකව වධර්නය නොවීම, කෘෘෂිකාර්මික අංශයේ රැකියා වලින් ඉවත් වීමේ මන්දගාමීත්වයට ඒක හේතුවක් විය හැක. 2011 වෂරයේ සිට සෑම වෂරයක් පාසාම 1.5% ක ශ්‍රම බලකායක් කෘෘෂිකාර්මික අංශයට අභිමිව ගියමුත්

කාමරික අංශයේ රැකියා අවස්ථා විවර වූයේ වාණිජිකව 0.8% කට පමණි. සේවා අංශයේ රැකියාවන් කිරීමට ඉහළ අධ්‍යාපනික සුදුසුකම් සහ නිපුණතා අවශ්‍ය නිසා අවම පිළිගැනීමක් සහිත සේවාවන් හැරුණු කොට (කුලී ත්‍රීරෝද රට සේවා වැනි) සේවා අංශය රැකියා අවස්ථා නොමැති වීම නිසා ඔවුනට සරිලන රැකියා ලබා දීමේ වැඩි හැකියාවක් ඇත්තේ කාමරික අංශයටය. එමනිසා තරුණ පරම්පරාව සඳහා කාමරික අංශයේ රැකියා අවස්ථාවන් පුළුල් කිරීම සම්බන්ධයෙන් රාජ්‍ය අංශයේ මෙන්ම පෞද්ගලික අංශයේද අවධානය යොමුවීම අනාගත තීරසාර ආපරික වධර්නයක් උදෙසා අත්‍යාවශ්‍ය වේ.

පසුගිය දශකයේ සිදුකළ ආපරික ප්‍රතිපත්ති සහ ප්‍රතිසංස්කරණ තුළින් ගොවියාගේ හැකියාව සහ යටිතල පහසුකම් සංවධර්නය කරනු වෙනුවට අඩු ඵලදායිතාවයකින් යුතු කෘෂි කමර්න්න වෙනුවෙන් සහනාධාර සහ සහතික කළ මිලක් ලබාදීම උදෙසා පමණක් අවධානය යොමුකර තිබේ. කෘෂි කමර්න්නය සහ ගොවියන් නභා සිටුවීම සඳහා අනාගත ආපරික ප්‍රතිසංස්කරණ මගින් සිදුකළ යුත්තේ හුදෙක් වියදම් අධික වේදනා නාශක ලබා දෙනු වෙනුවට කෘෂිකාමරික ඵලදායිතාවය අඩු වීමේ රෝගයේ අක්මුල් සොයා සුවපත් කිරීමට පියවර ගැනීම වේ.

3 රූප සටහන: 2011 සහ 2014, කෘෂිකාමරික රැකියා නියුක්තියේ තත්වය

මූලාශ්‍රය : ජනලේඛන හා සංඛාලේඛන දෙපාර්තමේන්තුව සහ වෙරිටේ ආයතනයේ (Verité Research) විශ්ලේෂණ

වෙරිටේ රිසච් (Verité Research) ආයතනය මගින් ආසියානු කලාපයේ රාජ්‍ය සහ පෞද්ගලික අංශවලට උපායමාගරික විශ්ලේෂණ සහ උපදෙස් සපයනු ලබයි. ඔබේ අදහස් සහ යෝජනා අප වෙත යොමු කරන්න : publications@veriteresearch.org